

Sygn. akt I C 629/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2016 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z/s w W.

przeciwko ***K. B. (1)***

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę **3.369,94 zł** (trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
- II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Strona powodowa – (...) z siedzibą w W., wniosła o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanej K. B. (2) kwoty 3369,94 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podnosił, iż w dniu 04 marca 2014r. pozwana zawarła umowę pożyczki nr (...) z poprzednikiem prawnym powoda (obecnie działającym pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.), który spełnił na jej rzecz świadczenie wypłacając określona kwotę pożyczki. Wobec niedotrzymania przez stronę pozwaną warunków określonych w umowie, przez pozwaną roszczenie stało się wymagalna w dniu 25 lipca 2014r. Na dochodzoną w pozwie kwotę składa się: 2847,20 zł kapitał,

-419,98 zł odsetki za opóźnienie naliczone przez pierwotnego wierzyciela,

-20,00 zł koszty windykacyjne,

- 82,76 zł odsetki ustawowe od dnia 2 listopada 2015r. do dnia sporządzenia pozwu naliczone przez powoda.

Powód pismem z dnia 23 grudnia 2015r. poinformował pozwaną o cesji wierzytelności na jego rzecz i wezwał do uregulowania zaległości.

W dniu 06 kwietnia 2016r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Po wezwaniu powoda do usunięcia braków formalnych pozwu w trybie art. 505³⁷ k.p.c. powód nadal popierał powództwo, z tym że co do kosztów procesu żądał zasądzenia obok zwrotu opłaty od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego, również zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana na rozprawie w dniu 22 sierpnia uznała powództwo co do zasadny jak też również wysokości. Jednocześnie wniosła o rozłożenie dochodzonego roszczenia na raty. Oświadczyła, że wprawdzie nie osiąga żadnych stałych dochodów, ale jest w stanie płacić ratę miesięczną w wysokości 200 zł, gdyż może liczyć na wsparcie matki.

W odpowiedzi na powyższe strona powodowa – w piśmie z dnia 13 września 2016r. nie wyraziła zgody na rozłożenie świadczenia na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 stycznia 2014 r. pozwana K. B. (1)zawarły umowę pożyczki nr (...)WR z (...) S.A.z siedzibą w G.. Pożyczkodawca udzielił pozwanej pożyczkę w kwocie 3 187,20 zł . Pożyczka spłacona miała być w 40 równych ratach tygodniowych po 79,68 zł .

Dowód- umowa pożyczki – k. 32-33.

Pismem z dnia 17 grudnia 2015r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 3315,26 zł

Dowód:- pismo z dnia 17 grudnia 2015r. wraz z dowodem nadania-k. 28-31.

(...) S.A. połączyła się w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 k.s.h. ze (...) Sp. z o.o. poprzez przeniesienie całego majątku (...) S.A. na rzecz spółki z o.o.. Następnie w dniu 3 listopada 2015r. (...) Sp. z o.o. wniosła jako wkład niepieniężny do spółki (...) Sp. z o.o. Spółki komandytowej wierzytelność przysługującą wobec pozwanej z tytułu umowy z dnia 16 stycznia 2014r.

W dniu 25 listopada 2015r. (...) Sp. z o.o. S.K. i strona powodowa zawarły umowę przelewu wierzytelności nr (...), której przedmiotem była również wierzytelność wobec pozwanej.

Dowód- akt notarialny z dnia 3.11.2015r. wraz z załącznikiem- k. 34-43,

- umowa przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 25.11.2015r. wraz z wyciągiem z załącznika- k. 44-64,

- kserokopia odpisu pełnego KRS nr (...) - k. 77-83

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Powyższy, bezsporny stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej wiarygodne dowody.

Powód dochodzi należności z tytułu umowy pożyczki. Istnienie i wysokość wierzytelności dochodzonej pozwem w stosunku do pozwanej zostały przyznane przez pozwaną, która uznała powództwo w całości. Stosownie do przepisu art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, iż zachodzi którakolwiek z wymienionych wyżej przesłanek wyłączających możliwość oparcia orzeczenia na uznaniu pozwu. Mając powyższe na uwadze uwzględniono w całości żądanie pozwu i zasądono na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z żądanymi odsetkami, których wysokość została określona w umowie.

Stosownie do przepisu art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. O zastosowaniu przepisu art. 320 k.p.c. sąd rozstrzyga fakultatywnie i urzędu, biorąc za podstawę orzeczenia całokształt sytuacji zobowiązanego do zapłaty. Nie ma też przeszkód do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, na uzasadniony wniosek strony zobowiązanej do zapłaty.

W niniejszej sprawie pozwana złożyła wniosek o rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty. Strona pozwana nie wyraziła zgody na takie rozstrzygnięcie. W ocenie Sądu sytuacja osobista i majątkowa pozwanej nie uzasadnia zastosowanie wobec niej regulacji przewidzianej w przepisie art. 320 k.p.c. Pozwana oświadczyła, że nie osiąga stałych dochodów. Nie ma perspektywy na zmianę tej sytuacji. Nie wątpliwie więc brak dochodu mogłaby wskazywać, iż sytuacji majątkowej pozwanej jest szczególnie trudna. Pozwana deklaruje, iż na spłatę zadłużenia jest w stanie wygospodarować kwotę 200 zł miesięcznie, gdyż może liczyć na wsparcie ze strony matki, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. W ocenie sądu deklarację tę należy uznać za mało prawdopodobną i nie gwarantującą spłatę zasądzonej należności. Rozłożenie należności na raty nie leży zatem w interesie strony powodowej, która utraci prawo naliczania dalszych odsetek od daty wyrokowania, a zapłata zasądzonej kwoty nadal nie będzie realna. Według bowiem Sądu Najwyższego, art. 320 k.p.c. ma znamiona materialnoprocesowe, pozwala bowiem sądowi ingerować w sferę prawa materialnego, jaką jest termin wykonania zobowiązania. Stanowisko to zostało zawarte w mającej moc zasady prawnej uchwale składu siedmiu sędziów z 22 września 1970 r. (III PZP 11/70), w której stwierdzono zarazem, że wyrok w części orzekającej o rozłożeniu zasądzonego świadczenia na raty ma charakter konstytutywny. Sąd nie może wprawdzie na podstawie powyższego przepisu odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie, jednakże rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Mając na uwadze powyższe konsekwencję dla wierzyciela, należy więc instytucję z art. 310 k.p.c. stosować z umiarem.

Co do rozstrzygnięcia o obowiązku ponoszenia kosztów procesu należy podnieść, iż przepis art. 98 § 1 k.p.c. wprowadza zasadę, zgodnie z którą strona przegrywająca obowiązana jest na żądanie strony wygrywającej zwrócić koszty procesu, rozumiane jako koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Koszty procesu ujęte w wyroku objęły wydatki powoda na opłatę sądową w kwocie 100,00 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, i wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika. Koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200,00 zł zostały ustalone według stawki minimalnej przewidzianej § pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800).

W pkt. III na mocy art. 333 § 1 pkr. 3 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, gdyż zasądził roszczenie uznane przez pozwaną.

Z tych względów i w oparciu o powołane w treści uzasadnienia przepisy orzeczono jak w wyroku.